

Ποιοι φοβούνται την Ιμπεριαλιστική ανάλυση του Κυπριακού; (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Οκτώβρη του 2016 στην ηλεκτρονική σελίδα της [Αγκάρας](#).

Περιεχόμενο

22 Οκτώβρη, 2016

Ποιοι φοβούνται την Ιμπεριαλιστική ανάλυση του Κυπριακού;

Με βάση αυτά που διαβάζουμε το τελευταίο καιρό για το Κυπριακό, υπάρχουν δύο αφηγήματα. Το πρώτο υποθέτει πως το Τουρκικό κράτος μπορεί να επιτίθεται στρατιωτικά στους γύρω λαούς και στους Κούρδους εντός της, αλλά στην Κύπρο θα κάνει υποχώρηση διότι είμαστε σαν το κουνούπι που δεν μπορεί να πιάσει. Το δεύτερο αφήγημα υποστηρίζει το γνωστό εθνικιστικό ρητό ότι “ο Τούρκος γέφυρα τζ’ αν γενεί, που πάνω του μεν ρέξεις”. Και τα δύο αφηγήματα είναι αντιδραστικά που εξυπηρετούν συγκεκριμένα συμφέροντα. Είναι σημαντικό να παραδεχτούμε πως και τα δύο αφηγήματα είναι ενάντια στα συμφέροντα του λαού, χωρίς όμως να τα εξισώνουμε (έμφαση στο χωρίς να τα εξισώνουμε γιατί έχουν διαφορετικούς φορείς και προθέσεις). Όλες οι πλευρές συμφωνούν πως η Τουρκία είναι κλειδί για την επίτευξη μιας συγκεκριμένης συμφωνίας. Ο διεθνής παράγοντας είναι αναμφίβολα αρνητικός, αλλά δεν προτρέχουμε αφού...δεν γνωρίζουμε. Δεν είναι κακό να πούμε πως για την πλειοψηφία του λαού, είναι άγνωστες οι λεπτομέρειες.

Ελπίζουμε να συμφωνούν οι πλείστες πλευρές πως το πρόβλημα δεν είναι ψυχολογικό, δεν θα λυθεί επειδή πηγαίνουμε να πιούμε κανένα καφέ και να ακούσουμε τραγούδια, όσο χρήσιμα μπορεί να είναι και αυτά τα συμπληρωματικά. Το κάνουμε και αυτό αλλά δεν αρκεί για να φέρει τον λαϊκό παράγοντα στο προσκήνιο των συζητήσεων. Παρόλα αυτά δεν υποτιμούμε την σημασία του κατάλληλου κλίματος, που ούτε αυτό υπάρχει και για την ώρα. Όσοι ήταν διαχρονικά είναι και τώρα στις διάφορες δράσεις. Για αυτά έχουν πολλοί τις ευθύνες τους. Η επικοινωνιακή αναβάθμιση των μικροαστικών στρωμάτων με πρότζεκτ, ΜΚΟ και η σχετική τους πολιτικοποίηση δεν συνιστούν ένδειξη πως έχει αλλάξει κάτι, τουλάχιστον στο νότιο τμήμα της Κύπρου όπου η Κυπριακή Δημοκρατία ελέγχει. Για το βορρά, είμαστε επιφυλακτικοί να πούμε για την ώρα. Το μόνο σίγουρο είναι πως η κατάσταση έτσι όπως είναι δεν μπορεί να παραμείνει και ότι κάποιου είδους αλλαγές θα γίνουν. Άρα θα αλλάξει και η καθημερινή ζωή με κάποιο τρόπο. Αυτό είναι ένα δεδομένο που δεν νομίζουμε πως παραγνωρίζουν πολλοί.

Εμείς που δεν είμαστε διαπραγματευτές, μπορούμε να προσπαθήσουμε να φωτίσουμε κάποιες πτυχές των δύο αφηγημάτων, ούτως ώστε να δούμε υπό το πρίσμα των λαϊκών συμφερόντων τις εξελίξεις. Το θέαμα όμως που επιβάλλεται από τα ΜΜΕ ταξιδεύει τόσο γρήγορα που δεν είναι δυνατόν να απαντηθούν όλα με ολοκληρωμένο τρόπο. Ίσως να είναι και τακτική πέραν της εσωτερικής κόντρας τμημάτων της αστικής τάξης, η σύγχυση και η κατασκευή θεάματος γύρω από το θέμα με σκοπό την

πολιτική συσπείρωση. Από την σκοπιά των εργατικών και λαϊκών στρωμάτων, τι να απαντήσεις και τι να αφήσεις πίσω, όταν δεν έχεις προνομιακή πληροφόρηση όπως τα πολιτικά κόμματα ή μερικοί “τυχεροί” δημοσιογράφοι;

Τα δεδομένα που έχουμε μέχρι στιγμής είναι συγκεκριμένα: ο πρόεδρος έχει απότι φαίνεται κάνει συγκλίσεις σε κάποια θέματα (όπως πχ το κλείδωμα του πληθυσμιακού), ενώ έχουν μείνει υπο διαπραγματεύση τα δύο πιο δύσκολα, το εδαφικό που είναι για τους φιλελεύθερους το πιο σημαντικό, και [οι εγγυήσεις που η αριστερά και το ΑΚΕΛ διατείνονται πως δεν αποδέχονται](#). Αν αποδεχτούμε λοιπόν πως όσα λένε είναι πραγματικότητα (και δεν έχουμε κανένα λόγο γιατί να αμφισβητήσουμε τα λεγόμενα), τότε βλέπουμε πως υπάρχει μια σύμπλευση της πλειοψηφίας των πολιτικών δυνάμεων πλην των εθνικιστικών του κέντρου και της ακροδεξιάς για να βρεθεί μια συμφωνία. Η κάθε πλευρά για τους δικούς της σκοπούς βεβαίως, αλλά οι διαπραγματευτές είναι οι ίδιοι και πολύ συγκεκριμένοι που παίρνουν αποφάσεις για όλους.

Μέσα στα δεδομένα όμως έχουμε και την τελευταία επίσκεψη του Γ.Γ του ΑΚΕΛ Άντρου Κυπριανού στην Αθήνα, όπου έχει συζητήσει με την πλειοψηφία των πολιτικών δυνάμεων. Με την επιστροφή του στην Κύπρο, έχουμε την εισροή άρθρων σε φιλελεύθερο τύπο τόσο υπέρ της λύσης όσο και τον απορριπτικό για την θέση του ΚΚΕ όσον αφορά το Κυπριακό ζήτημα. Όπως διαβάζουμε στον Ριζοσπάστη, φαίνεται πως η αντίληψη του ΚΚΕ είναι πως στην Κύπρο, οι Ιμπεριαλιστές σχεδιάζουν λύση συνομοσπονδίας και όχι ομοσπονδίας. Την ίδια αντίληψη είχε και το ΑΚΕΛ περίπου ενάμιση χρόνο πριν. [Τι άλλαξε λοιπόν μέσα σε αυτό το διάστημα για να δικαιολογήσει τέτοια υστερία στα ΜΜΕ;](#) Στα περισσότερα άρθρα που διαβάσαμε υπάρχει μια τρομερή και ιδιαίτερα δημιουργική λασπολογία για το πως φτάνει σε αυτό το συμπέρασμα το αδελφό ιστορικά κόμμα του ΑΚΕΛ στην Ελλάδα.

Η πιο λογική εξήγηση είναι πως χρησιμοποιήθηκε ο φιλελεύθερος και συντηρητικός τύπος για λασπολογία της Ιμπεριαλιστικής ανάγνωσης του Κυπριακού. [Το πρόβλημα για το ΑΚΕΛ είναι πως έχει να διαχειριστεί, λέει ο “Πολίτης”*](#), τα μέλη του που νιώθουν κομμουνιστές και άρα οι αναλύσεις του συγκεκριμένου κόμματος έχουν μια σημαίνουσα βαρύτητα. Όταν όμως χρησιμοποιείς τον μηχανισμό προπαγάνδας του αντιπάλου σου ενάντια σε ένα κοινό εχθρό, πρέπει να γνωρίζεις πως μετά θα έρθει και για σένα. Η συμμετοχή στην λασπολογία δείχνει περισσότερο τις δικές σου προθέσεις παρά τις προθέσεις αυτού που υφίσταται την λασπολογία. Δεν τους έπιασε βεβαίως ο πόνος για τις αναλύσεις και την θέση ενός κόμματος που μέχρι τώρα μισούσαν ιστορικά και κατηγορούσαν εκτός πραγματικότητας με ασήμαντη πολιτική παρουσία. Οι επιθέσεις γύρω από το Κυπριακό έχουν στόχο την δράση των κομμουνιστών στην Κύπρο αλλά και εσωτερικό ξεκαθάρισμα. Για τους φιλελεύθερους που θεωρούν πως έτσι απογαλακτίζεται το ΑΚΕΛ από την ιστορία του, είναι ξεκάθαρο πως θέλουν ένα ΑΚΕΛ απονευρωμένο, επιτέλους εκτός “κομμουνιστικών βαριδίων”. Αυτό δεν είναι κάτι καινούργιο μιας και το λένε σε κάθε περίπτωση πως θέλουν στην Κύπρο ένα σύστημα δικομματικό, με ένα κεντρο-αριστερό κόμμα και ένα κεντρο-δεξιό να εναλλάσσονται την εξουσία στα δυτικά πρότυπα {θυμίζουμε πως η αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος στην Κύπρο έγινε από το εθνικιστικό κέντρο}.

Η κοινότυπη πλέον ΠΑΣΟΚ λογική που επιστρατεύτηκε με επιτυχία στην Ελλάδα “οι κομμουνιστές είναι αντιμνημονιακοί, οι φασίστες είναι αντιμνημονιακοί, άρα οι κομμουνιστές είναι φασίστες”, τώρα και στην Κύπρο, με ταύτιση όποιου δεν έχει feelgood-enjoy the vibes διάθεση με το ναζιστικό ΕΛΑΜ. Την στιγμή π.χ. που δίνεται μάχη για να μην ταυτίζεται η αμφισβήτηση της Ε.Ε με την ακροδεξιά (γεγονός που οδήγησε στην γιγάντωση της ακροδεξιάς. Ας το έχουμε αυτό υπόψη στο Κυπριακό, για να ξέρουμε ποιος θα γιγαντωθεί όταν ταυτίζουμε κάθε καχυποψία για τις διαπραγματεύσεις των εμπλεκόμενων αστικών τάξεων με εθνικισμό). Δεν αποδεχόμαστε την φιλελεύθερη άποψη πως ο απλός κόσμος είναι απλά ηλίθιος και δεν μπορεί να καταλάβει τι γίνεται,

δεν αποδεχόμαστε πως η λύση είναι απλά θέμα συμφωνιών κάποιων μεγάλων κυρίων. Είναι σίγουρο πως αν μπορούσε να συμφωνηθεί κάτι χωρίς καν δημοψήφισμα πολλοί δημοκράτες εντός και εκτός εισαγωγικών θα ήταν σύμφωνοι.

Γιατι προκαλεί τόσο φόβο ακόμα και μια απόπειρα ανάγνωσης της διεθνούς συγκυρίας και των γεωπολιτικών παικτών; Σε τι οφείλει η επιμονή στην απόλυτη συσκότιση του λαϊκού παράγοντα; Στην δημιουργία πλαστής εμπιστοσύνης με σαθρά θεμέλια; Την απόφαση για το Κυπριακό ίσως κλειθεί να την επικυρώσει ο Κυπριακός λαός, δεν θα την αποφασίσει όμως, δεν πρέπει να γνωρίζει όσες περισσότερες πλευρές; Μπορεί να λειτουργήσει βιώσιμα οποιασδήποτε ποιότητας λύση με τον λαϊκό παράγοντα ουρα των εξελίξεων και να αντιμετωπίζεται σαν βλάκας;

Η έλλειψη αυτόνομης γραμμής του εργατικού κινήματος και η αδυναμία κινητοποίησης του λαϊκού παράγοντα δίνει σύνθημα αναμονής “περιμένουμε και θα κρίνουμε” και βάζει ουσιαστικά τον λαό σε θέση ουραγού των εξελίξεων, που δεν μπορεί να παρέμβει σε κάθε περίπτωση για να διασφαλίσει τα δικά του συμφέροντα (είτε σε περίπτωση συμφωνίας για το περιεχόμενο, είτε για να αποτρέψει ενδεχόμενο διαπραγματευτικό ναυάγιο να γίνει διχοτόμηση) . Ο χρόνος θα αποδείξει εάν έρθει βιώσιμη ομοσπονδιακή συμφωνία που δεν θα επιτρέπει παρερμηνίες. Εάν το αποτέλεσμα που θα έχουμε μετά από τη στάση αναμονής είναι συνομοσπονδία ή διχοτόμηση, το μόνο σίγουρο είναι πως θα το καρπωθεί η Κυπριακή Αριστερά όλων των αποχρώσεων και όχι κάποιο κόμμα σε άλλη χώρα με τις αναλύσεις του.

*(σημείωση πως η συγκεκριμένη εφημερίδα θεωρείται η πλέον κυβερνητική και στηρίζει την Αμερικανική πολιτική είτε για τα εσωτερικά ζητήματα της Κύπρου είτε στη διεθνή σκηνή. Είναι η εφημερίδα που επιτέθηκε με μεγαλύτερη ισχύ από το 2011 στην κυβέρνηση Χριστόφια και στην Αριστερά γενικότερα)

** Το άρθρο έχει αναβαθμιστεί για καλύτερη ανάγνωση στις 11:45

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Αγκάρρα \(Ομάδα\), Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2010-2019, 2016, Απροσδιόριστη Τοποθεσία, Κυπριακό Πρόβλημα](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:agkarra:cyprob_imperialist_analysis&rev=1601369090

Last update: 2025/04/20 19:41

